

Introit: *Hospodine, slituj se nad námi, v tebe skládáme naději! Bud' paží svého lidu každé ráno i naší spásou v čase soužení. (Izajáš 33, 2)*

Píseň 625 (130)

Modlitba

Čtení: Žalm 27

Píseň 312 (438)

Text kázání: Matouš 24, 1-14

Milí přátelé, bratři a sestry,

hluboce se nás všech jistě dotýká to, co se děje v nedaleké Ukrajině. Ač za každou válkou stojí různé motivy, vždycky v ní zbytečně umírají nevinní lidé, a také děti. Vždy se tedy jedná o přímý útok na lidské životy. Útok na živé stvoření Boží. A ačkoliv se mnohé války vedly ve jménu míru, nebo ve jménu Boha, přesto se zde porušuje hlava nehlava jedno ze základních přikázání Božích. A to je: **Nezabiješ!** Kdo rozpoutává válku, je vrah!

Kdo za tím stojí? Kdo takové věci spouští? A kde se bere v lidech tolik zla? První věc, co je potřeba si říct, že žádné zlo, ani žádnou válku, nespouští Bůh. A když Pán Ježíš mluví o tom, že na konci věků **uslyšíme válečný ryk a zvěsti o válkách a že to musí být**, pak je potřeba si uvědomit, že Ježíš krom toho, že je Spasitel a Pán, je také rovněž tím největším prorokem. A prorok neurčuje, co se stane, ale co se bude dít. Jaká bude budoucnost. Jakou budoucnost lidé budou vytvářet. Jak se odvrátí od Boha, jak budou tíhnout ke zlu natolik, že to povede i k válkám. **A protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých**, říká dále. Neděje se to, milí přátelé? Nejsou dnes lidé i v jedné dědině na sebe kolikrát jako psi? I v jedné jediné rodině? Zdá se, že studených a kamenných srdcí stále více přibývá. Nahlížíme na válku na Ukrajině jako na něco hrozného a je to hrozné, sami si ale neuvědomujeme, že kolikrát také vedeme tajné, tiché a studené války v různých vztazích, se svým okolím. A přitom bychom si měli uvědomovat, že **nemáme vést boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.** (Ef 6,12)

A tak je potřeba nahlédnout, kdo vlastně poštvává lidi proti sobě? Dábel, který na počátku patřil mezi Boží anděly, se Bohu vzeprel. Od té doby on a jeho mocnosti temna nenávidí Boha a nenávidí ani jeho stvoření. Dábel nenávidí člověka. Dábel nenávidí mne i tebe. Dábel člověka svádí na cestu od Boha, a chce ničit lidské životy. Předvedl to už v ráji, když obelhal Adama a Evu. A vzápětí přesvědčil Kaina k vraždě svého bratra. Pán Ježíš o satanovi říká: **On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.** (Jan 8,44) A protože je opravdový mistr lži, dokáže obelhat i dnes velmi inteligentní lidi. Koneckonců zkoušel to i na Ježíše. I jemu se snažil nalhat, že mu **dá všechna království světa.** A zkoušel to na něj také Božím slovem. Ježíš je ale jediný, kdo v pozemském těle se nenechal svést k hříchu. Díky Bohu! On je ten, která satana porazil jednou provždy! **Na kříži Golgoty.** A díky tomu nemá ďábel moc nad naší duší, pokud patříme Ježíši. Ano, tělo mohou zabít, ale duši nikoliv! Přesto se tomu Zlému podařilo obelhat a svést z cesty Boží pravdy celé generace i národy. Mnozí lidé jsou přesvědčeni, že Bůh neexistuje. Anebo že je zlý, když dopouští zlo. Kolik lidí si myslí, že je Bůh nemá rád, že je nechal napospas nějakému zlu nebo nemoci? Kolik lidí si myslí, že jsou prokletí, nebo vydáni zlému osudu? Kolik lidí má deprese? Kolik lidí si myslí, že jim Bůh neodpustí jejich vinu? A kolik lidí se ale taky nechá svést k tomu, aby se povyšovali nad druhé? Aby mysleli především a jen na sebe? A kolik se jich nechá lákat touhou po moci a bohatství? Kolik z nich si hraje a v historii hrálo na mírotvůrce, na zachránce, na Mesiáše? Podle těchto ďábelských vzorců už jednal kdejaký válečník a uzurpátor, i Hitler a nyní i Putin používá lživou propagandu. **Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá...** To jsou také slova Pána Ježíše těm, kteří tíhnou ke konání zla.

Pán Ježíš na Olivové hoře před takovými varoval: „**Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat ‚já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé.**“ Mnozí takoví v celé historii lidstva podleli mesiášství a mnozí se nechali svést. A dnes to tady máme znovu. Loutky, které dělají přesně to, co chce ďábel. A ten se směje. Samozřejmě ale nemůžeme všechnu zodpovědnost hodit jen tak na Satana. To by bylo alibistické. Každý člověk je zodpovědný za svůj život i za své jednání. Každý člověk se bude jednou zpovídat před Bohem za každé rozhodnutí ke zlým skutkům. Boží spravedlivý soud

existuje a přijde. U proroka Izajáše 33, 1 čteme: **Běda tobě, který šíříš zhoubu a sám nejsi huben, který jednáš věrolomně, ač se vůči tobě nikdo věrolomně nezachoval. Až dokončíš zhoubu, propadneš sám zhoubě, až dovršíš věrolomnost, bude věrolomně naloženo s tebou.** Každý sklídí to, co zasel. Tyto principy jsou platné a věčné.

Avšak jak se, bratři a sestry, vyrovnat se zlem, které přítomně doléhá na nevinné? Ano, jednou bude viník potrestán, a když ne na zemi, tak na soudu Božím, ale jak potěšovat ty, kteří ztratili ve válce své blízké? A jak potěšovat ty, kteří se bojí? Ty, kteří se chvějí strachy? Strach je také nástroj toho Zlého. Ovšem, kdo by se nebál, když kolem něj vybuchují bomby? A kdo by se nebál o své blízké? Mnozí z nás si to zatím nedovedeme představit a možná si myslíme, že se nás to nebude týkat. Co ovšem říká Pán Ježíš, když přijde do Jeruzaléma a když mu s chloubou učedníci ukazují chrámové stavby? On řekne: „**Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.**“ To co se jeví tak krásné a sebejisté, může být rozmetáno. Pán Ježíš zde prorokoval to, co se asi 35 let po jeho ukřižování skutečně stalo. Jeruzalém byl dobyt Římany a chrámové stavby byly zbořeny. Ta Ježíšova slova mi připomínají dnešní situaci. Ačkoliv NATO varovalo, že se Rusko chystá k invazi, do poslední chvíle tomu mnoho lidí nevěřilo. A najednou se probudili do nejhoršího rána svého života. Může se to stát i nám v tomto nejistém světě? Samozřejmě že ano, a víme to moc dobře. Stačí málo. Co tedy do takové situace říct? Jakou naději dávat lidem?

Tou nadějí i jistotou zůstává zpráva evangelia. Ten, kdo svěří svůj život Pánu Ježíši, ten se přece nemusí bát, i kdyby o život tělesný měl přijít. U proroka Izajáše čteme nádherné zaslíbení: **Můj lid bude sídlit na nivách pokoje, v bezpečných příbytcích, v klidných místech odpočinku, i kdyby na les spadlo krupobití a město bylo srovnáno se zemí.** A četli jsme to také v tom 27. žalmu: *Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach? Když se na mě vrhli zlovolníci, aby pozřeli mé tělo, protivníci, moji nepřátelé, sami klopýtli a padli. Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce nepocítí bázeň, kdyby proti mně i bitva vzplála, přece budu doufat.* Je mnoho svědectví např. z 2. světové války, kdy Bůh zachránil lidské životy. Tam, kde se horlivě modlili, tam bomby nepadly. Anebo se tomu místu vyhnula fronta. Známý je případ, kdy jednomu vojákovu zachránila život Bible v náprsní kapse. Kulka trefila Bibli, nikoliv srdce. Samozřejmě bylo ale také mnoho těch, kteří ačkoliv doufali v Hospodina, byli zabiti. Ať tak nebo tak, pro přeživší zázrakem i pro ty, kteří umřeli v Kristu, byla důležitá víra.

Proto je, milí přátelé, důležité si stále připomínat, že **Kristus je naše jediná naděje.** On je ten skutečný **Kníže míru, Král pokoje.** A On nás ubezpečuje, že v Jeho království na věčnosti, už není žádné nebezpečí, ani nenávisť, ani strach, žádná válka, žádné násilí. Jen věčná blaženost. A proto je také důležité a naléhavé hlásat v takovéto době nadějnou zprávu evangelia těm, kteří Pána Ježíše ještě nepřijali a vést je k modlitbě přijetí. Veďte k tomu už i své děti. Není čas odkládat rozhodnutí pro Krista. Je skutečně zcela zásadní volat a vést lidi k tomu, aby uvěřili v Ježíše Krista a přijali ho jako Pána a Spasitele nad svým životem. A vybízí k tomu sám Pán Ježíš: **A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.** Boží vůlí a touhou je evangelium hlásat těm, kteří jsou ještě ztraceni. Podíváme-li se na všechny ty rány, které za poslední dobu postihují svět, každému rozumnému dojde, že zde není jistoty, a že je potřeba ukotvit své životy v Pánu Ježíši Kristu.

Co je ale ještě důležité v tento čas, bratři a sestry, naléhavě se modlit za všechny postižené válkou. Vyjádřit jim podporu. Povzbuzení. Vykonat sbírku. Být připraveni poskytnout pomoc těm, kteří z Ukrajiny utíkají a nemají střechu nad hlavou. To je nyní naše křesťanská povinnost. To je nyní naše křesťanství v praxi. Tak na to pamatujme. A vytrvejme, ať bude situace jakkoliv zlá. Pán Ježíš nám přece zaslubuje, že **kdo vytrvá až do konce, ten bude spasen.** Amen.

Modlitba Píseň 38 (182)

Přímluvná modlitba za Ukrajinu

Slovo posláni: Zjevení 7, 9-17

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život a vede tě do života věčného. Amen. Píseň 712 (200)